

AARHUS TEATERS
STUDIO

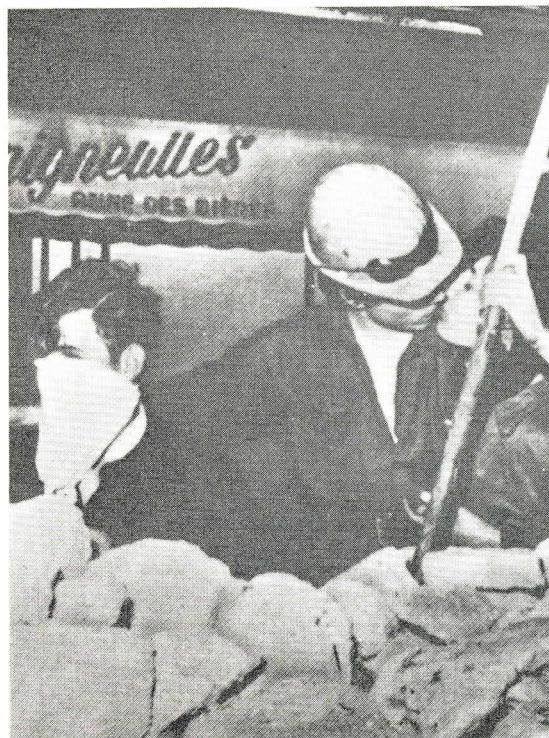
BLADE FRA MIN PARISISKE DAGBOG

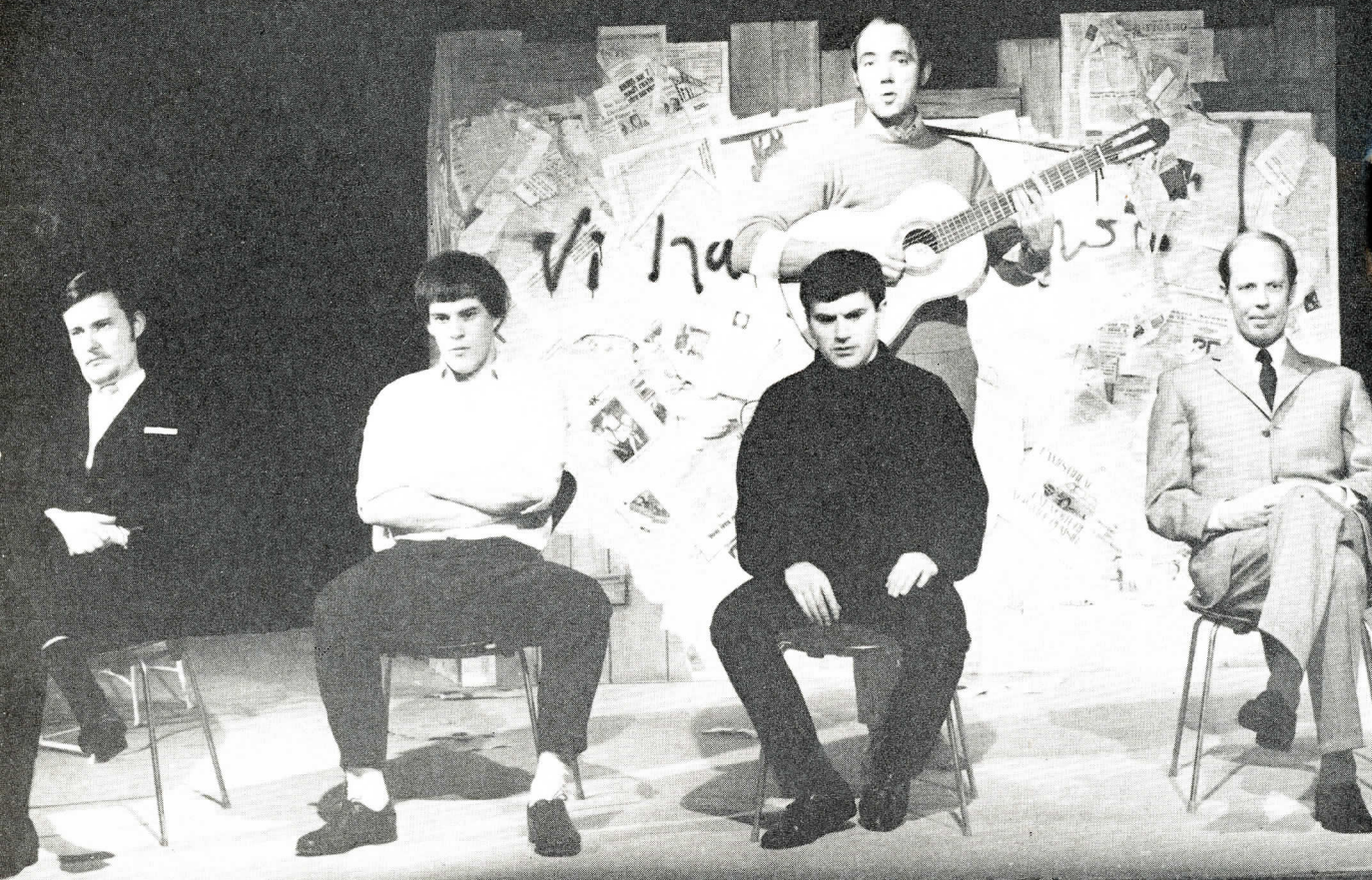
3. maj 1968 Vi var på vej ud gennem Sorbonnes port efter protestmødet. Alt foregik i ro og orden. Pludselig vendte Pierra sig og råbte »Strisserne. De står uden for og slår løs på alle dem, der kommer ud«. Vi fik porten smækket i. En eller anden greb en mikrofon og meddelte, hvad der var på færde. Vi besluttede at blive, på trods af rektors krav om at vi skulle gå. Skulle vi frivilligt lade os kniple ned af CRS-bøllerne? Det blev vi ganske vist til sidst. Men det var *inde* i Sorbonnes gård. Gu' ve' hvem der fik rektor Roche overtalt til den geni-streg?

8. maj Peyrefitte erklærer i Nationalforsamlingen, at politibesættelsen af Sorbonne vil ophøre fra og med i morgen. Udmærket! Hvad har CRS'erne også at gøre på universitetet? De bliver næppe mere kloge eller mere dannede af det

9. maj Forsøgte at komme til forelæsning, men opdagede til min forbløffelse, at strisserne gennede mig væk. De *vil* altså ikke forlade Sorbonne

10. maj Barrikaderne blev ryddet mellem kl. 2 og kl. 6. Fire timer tog det »ordenens håndhævere«

at få bugt med studenterne. Fire timer og en brutalitet, som kun politifolk kan lægge for dagen. Som hunnerne efterlod de kun udbrændte vrage på deres vej ned gennem rue Gay-Lussac. Politiet har altid haft en ganske særlig opfattelse af »ro og orden«, og politifolks respekt for medmennesker har aldrig været ligefrem fremherskende

11. maj Premierministeren har langt om længe besluttet sig til at vende hjem fra sin rejse i udlandet. Måske kan han rage kastanierne ud af ilden for Gammelfar som indtil nu ikke har gjort andet end opfordre sine ministre til »at stå fast«. Hvis Pompidou holder sit løfte om at genåbne Sorbonne og beordre strisserne væk, er der i hvert fald et spinkelt håb om, at præsidentens og regeringens rådvilde handlemåde ikke skal bringe landet ud i totalt kaos

13. maj 10 års-dagen for det kup, der bragte Gammelfar til magten. CRS'erne er væk. Sorbonne er igen vores. Generalstrejke og kæmpemæssig de-

monstration af studenter og arbejdere. »Det er ligesom i Folkefrontens dage«, sagde en gammel arbejder jeg snakkede med på Boul'Mich. Sikke en fødselsdag

18. maj De strejker stadig, og flere og flere kommer til mod fagforeningsledelsens gode vilje, øjensynligt. De arbejdere, jeg snakker med på Sorbonne, er alle enige om, at dette her er en enestående chance for at få gjort ende på det borgerligt kapitalistiske samfund. Ingen af dem er i tvivl om strejkernes politiske karakter: det drejer sig ikke om at få ti centimes mere i timen, for de bliver jo bare suget op igen af statens kæmpestøvsuger det drejer sig om at komme af med dette udbytteregime, én gang for alle. Jeg så godt nok et par fagforeningsrepræsentanter som blandede sig i diskussionen med de sædvanlige argumenter om arbejderreaktionernes rent sociale karakter. Men der var ligesom ingen der rigtigt tog notits af dem

20. maj Fagforeningsledelsen og Det kommunistiske parti fortsætter fordømmelserne. Det er naturligvis ikke regimet, de fordømmer. Ejheller politiets voldsmetoder. Det er studenternes vold, der påtales. Strisserne gør jo da også kun deres beskidte arbejde, som de oven i købet får så dårligt betalt!

Sangeren

Er Deres barn uartig,
slås så med det.
Er Deres kone Dem utro,
så bedrag hende.
Er hun Dem stadig utro,
kan det være det samme.

Disse stakkels underbetalte familiefædre, som ikke engang ved, om det er deres egen søn eller datter de fylder med klorgas, knipler ned og sparker i kønsdelene, skulle de være voldsmand? Det er da klart, at det er os, der er nogle bøller og ballademagere

24. maj Gammelfar holdt en tale, han sagde ingenting. Det ser i øvrigt ud til, at fagforeningsledelsen og det kommunistiske parti på én eller anden måde må have hemmelig kontakt med regimet. I hvert fald var det forbløffende at se Bastillepladsen totalt blæst for politifolk under den store arbejderdemonstration i eftermiddags. Ikke mindre forbløffende, hvordan strisserne som sorte rotter to timer senere var dukket frem fra deres skjulesteder og oversvømmede pladsen, da studenterdemonstrationen ankom fra Gare de Lyon. Har Georges Seguy og hans venner i partiets centralkomité købt sig borgfred med regimet ved at udlevere studenterne til CRS-bøllerne? Det var der flere, der spurgte hinanden om under nattens barrikadebyggerier Nu skal Seguy og de andre pampere jo til forhandlingsbordet med Pompidou og hans regeringsrepræsentanter for at koge en slags forlig sammen, der med garanti ikke vil røkke en tøddel ved det bestående. Og det ville jo ikke se godt ud, hvis et par af Seguys folk mødte op med forbindinger

og stinkende af klorgas efter det ublide møde med regeringens »Einsatzgruppen«

28. maj Studenterne bliver med hver dag stadigt mere isoleret. De gode borgermænd og borgerkvinder som i begyndelsen harmedes over CRS'ernes brutale fremfærd og direkte hjælp studenterne over for politiet, synes at være blevet trætte af den megen ufred. Både regeringspressen, radioen og den kommunistiske presse fortæller dem, at der kun er tale om anarkistiske optøjer Alt peger i retning af en almindelig anerkendt blodig undertrykkelse af studenterrevolten

31 maj Regimet er blevet reddet. Gammelfar har lovet reformer og gaullister indkaldt fra hele landet går i triumftog op ad Champs-Élysées. Foran den ukendte soldats grav råber Malraux, Debré og alle de andre samfundsstøtter et leve for generalen. Mon de husker at sende en stille tak til Det kommunistiske partis centralkomité og til fagforeningsledelsen uden hvis storslåede hjælp dette smukke resultat aldrig var blevet nået? Her hvor jeg sidder kan jeg høre en lille gruppe studenter som søger at muntre hinanden lidt op med et nogenlunde taktfast »Ce n'est qu'un début, continuons le combat« det er kun en begyndelse, lad os fortsætte kampen *Niels Egebak*

Sympati-soren.

Hvis jeg var virkelig rig,
ville jeg betale for at den kvinde,
jeg elsker var meget forelsket i mig.

AARHUS TEATERS STUDIO

Sæson 1969-70

CLAUDE CONFORTÉS og WOLINSKI

JEG VIL IKKE DØ SOM IDIOT

Musik	ÉVARISTE
Oversættelse	STIG KRABBE BARFOED
Scenografi	JENS-ANKER OLSEN
Iscenesættelse	OLE WEGENER

Premiere 13. december 1969

Ingen pause. Spilletid ca. 70 minutter

PERSONERNE

Studinen

Miss Universe

Den bollede idiot

SOFIE LUNØE

Den unge arbejder

En skide udlænding

PER SCHJELDE

Ordensmagten

En søn af de faldne

BENT THALMAY

Sangeren

OTTO BRANDENBURG

Sympati-søren

Journalisten

Det lille svin

ASGER BONFILS

Taleren

Fagforeningsformanden

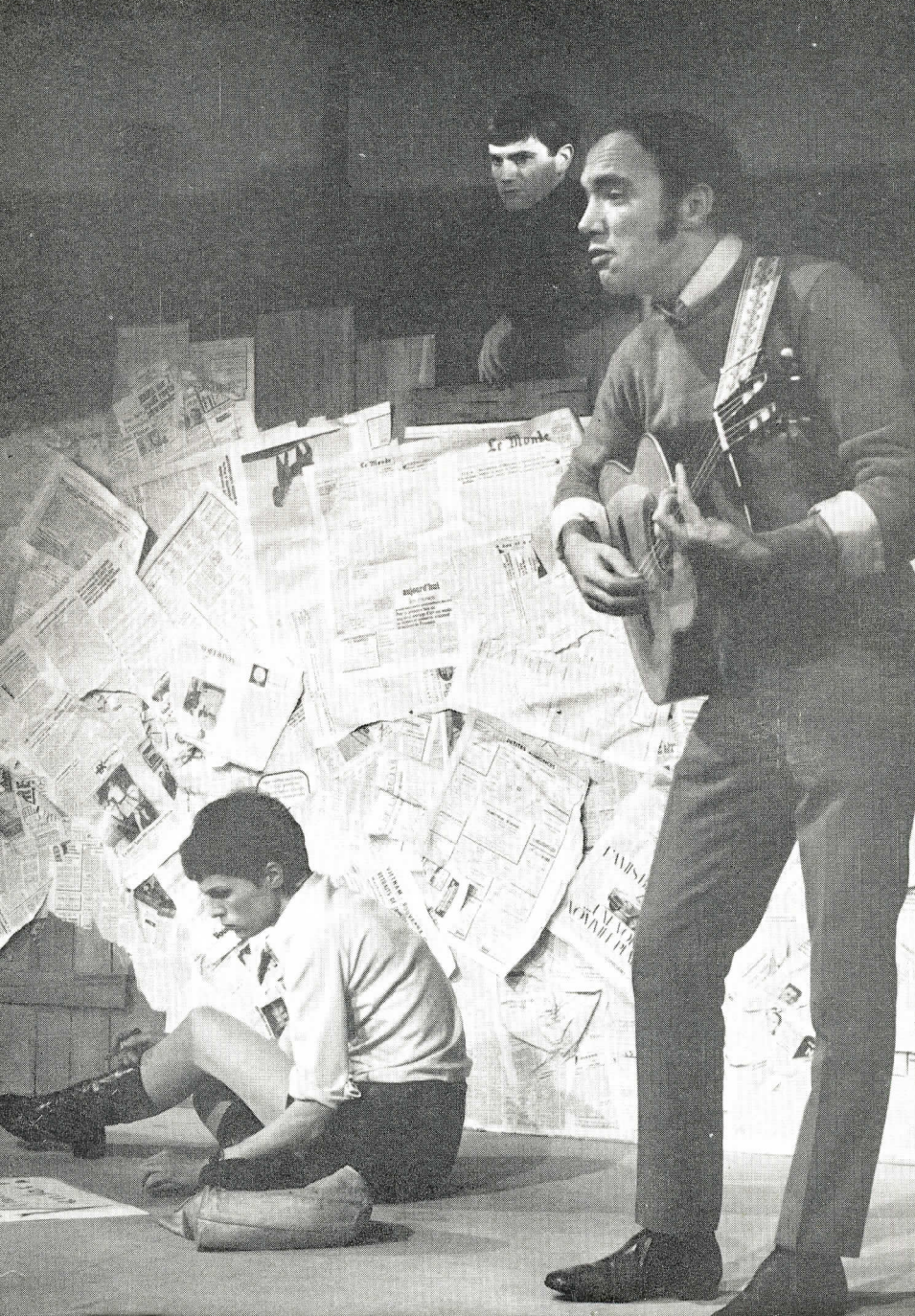
Det store svin

WAAGE SANDØ PEDERSEN

Scenemester: Kai Johansen – Belysningsmester: Carl E. Andreassen

Regi: Niels Petersen – Suffli: Marianne Knudsen

Foto: Hammerschmidt Foto

Pariser-slagord:

„Når Nationalforsamlingen er et teater,
bør alle teatre være nationalforsamlinger”

„Revolutionen det er jer”

„Det er forbudt at pisse i korridoren,
det brugte materiel konfiskeres”

„Intet af det I siger går tabt”

„Kunsten er noget lort”

„Vær realister, kræv det umulige”

„Manglende klarsyn, det er ikke klart
at kunne se hvad der mangler”

„Millionærer i alle lande, forener Eder! Vinden vender!”

PARIS I MAJ

Hvordan var det nu det var? Der må jo være skrevet noget om det -. Åh a, sådan var det -. så betyder det i stykket *det* og så symboliserer den rolle *det* og så er det ligesom herhjemme da

Men forstår de det »idioterne« dernede på bænke -.

Det er et problem der har optaget os meget.

Vi er et lille hyggeligt land.

Hvor er de helt store og voldsomme begivenheder

Hvordan skriver man stykket om det danske studenter- og ungdomsoprør?

Her er det franske!

Men der er nok alligevel en hel del der ligner

»Idioterne« deroppe

Den unge arbejder

Undskyld hr., kan vi ikke få hende til at smide kludene?

AARHUS TEATER

SPILLER PÅ

»STORE SCENE«

Musikanterne kommer til byen af tusindkunstneren Thorbjørn Egner De husker hans tidligere succes'er *Folk og rovere i Kardemomme by* og *Dyrene i Hakkebakkeskoven*.

Aksel Erhardtsen, Benny Bjerregaard, Ole Wegener Birthe Petersen og Per Møller Nielsen er fem lystige musikanter der drager til byen for at muntre alle sure og triste byboere op. På deres vej møder de bl. a. Marie Brink, Ulf Stenbjørn, Jørgen Fønss og Børge Hilbert Halfdan Rasmussen har oversat, Bodil Lindorff sat i scene, og medlemmer af Aarhus By-Orkester under ledelse af Peter Beck akkompagnerer

På årets sidste aften kommer én af de store komedier *Volpone*

En festlig slyngel-historie fra karnevallets Venedig, om den adelige bandit, signor Volpone og hans anløbne tjener Mosca. Om kvindeglade venetianere og pengegriske snyltere.

Den svenske digter Göran O. Eriksson har bearbejdet Ben Jonson's gamle komedie Finn Methling har oversat, og blandt de medvirkende er Erno Müller Volpone Henning Palner gæst som Mosca Aksel Erhardtsen, Børge Hilbert, Ulf Stenbjørn, Hannah Bjarnhof og Marie Brink. For iscenesættelsen står Kaspar Rostrup, og maleren og billedhuggeren Preben Hornung skaber dekorationer og kostumer

Volpone årets nytårs-fyrværkeri!

AARHUS TEATERS
STUDIO